

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗИМА НА ИМОВИНУ

Члан 1.

У Закону о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон), у члану 2. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) право закупа, односно коришћења, стана или куће за становање, конституисано у корист физичког лица;”.

Додају се ст. 4. до 6, који гласе:

„Кад се порез плаћа на право из става 1. тач. 1) и 3) овог члана предмет опорезивања је укупна површина тог земљишта.

Правом закупа стана или куће за становање конституисаним у корист физичког лица, у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра се право закупа за период дужи од једне године или на неодређено време, за који је прописано плаћање непрофитне закупнине или закупнине која се обрачунава применом прописаних критеријума и мерила, у складу са законима којима се уређују:

(1) становање и одржавање зграда, односно у складу са посебним прописима којима је било уређено становање који су престали да важе даном почетка примене закона којим је уређено становање и одржавање зграда;

(2) јавна својина;

(3) права бораца, војних инвалида и породица палих бораца;

(4) збрињавање избеглица.

Правом коришћења стана или куће за становање конституисаним у корист физичког лица, у смислу става 1. тачка 2) овог члана сматра се право коришћења за период из става 5. овог члана, у складу са законом којим се уређује збрињавање избеглица.”

Члан 2.

После члана 2. додају се чл. 2а и 2б, који гласе:

„Члан 2а

Кад на непокретности, поред права својине, постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тач. 7) и 8) овог закона, односно у случају из тачке 6) тог члана, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине.

Кад на непокретности, поред права, односно коришћења из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тачка 8) овог закона, постоји и државина из тачке 7) тог става, порез на имовину плаћа се на државину, а не на право, односно на коришћење из тач. 2) до 5) и тачке 8) овог закона.

Кад на стану или кући за становање, поред права из члана 2. став 1. тачка 2) овог закона, постоји и право или коришћење из тач. 4) и 5) тог става, порез на имовину плаћа се на право закупа или право коришћења из тачке 2), а не на право, односно коришћење из тач. 4) и 5) тог члана.

Члан 2б

Саставним делом земљишта, у смислу предмета опорезивања порезом на имовину, сматра се и не опорезује као објекат:

1) стаза и други отворени простор прекривен шљаком, асфалтом, бетоном, плочама или другим чврстим материјалом у нивоу земљишта, отворени простор за паркирање, колски прилаз објекту, отворени полигон – писта за обуку кандидата за возаче и возача, осим линијских инфраструктурних објеката у складу са законом којим се уређују планирање и изградња;

2) ограда, потпорни зид, степениште изван габарита објекта, вртно сенило до 15 m² основе, вртни базен (укључујући фонтане) површине до 12 m² и дубине до 1 m, надстрешница основе до 10 m², дворишни камин површине до 2 m² и висине до 3 m, сточна јама, септичка јама, плоча за обавештавање површине до 6 m², дечје игралиште, споменик и спомен обележје на површинама јавне намене или на гробљима и гробница.

Саставним делом објекта сматрају се инсталације инкорпорисане у објекту и од објекта до прикључка на мрежу, а ако место прикључка није могуће прецизно одредити, саставним делом објекта сматра се инсталација инкорпорисана у објекат.”

Члан 3.

У члану 4. став 1. мења се и гласи:

„Обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге), које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона.”

Додаје се нови став 2, који гласи:

„Кад нерезидентно правно лице обавља делатност у Републици Србији преко огранка или другог организационог дела који се, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица, сматра сталном пословном јединицом (у даљем тексту: огранак нерезидентног правног лица) који води пословне књиге у складу са законом којим се уређује рачуноводство у Републици Србији, на права, коришћење или државину на непокретности на територији Републике Србије на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона чији је држалац организациони део тог правног лица у Републици Србији, тај организациони део испуњава обавезе обвезника из порескоправног односа у вези пореза на имовину (подноси пореску пријаву, утврђује и плаћа порез и др.).”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, речи: „става 2.” замењују се речима: „става 3.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6, тачка 2) мења се и гласи:

„2) нерезидентно правно лице – за непокретности за које пореску обавезу испуњава огранак тог лица у складу са ставом 2. овог члана;”.

У тачки 3) речи: „става 4.” замењују се речима: „става 5.”.

У тачки 4) речи: „става 4.” замењују се речима: „става 5.”.

Досадашњи став 6. постаје став 7.

Додаје се став 8, који гласи:

„Прекид обављања делатности за одређени период не доводи до губитка својства обвезника из става 6. тачка 3) овог члана.”

Члан 4.

У члану 6. став 2. мења се и гласи:

„Корисна површина је:

1) за земљиште – његова укупна површина, укључујући површину под објектом;

2) за објекат – збир подних површина између унутрашњих страна ободних зидова објекта (из које су искључене површине балкона, тераса, лођа, степеништа изван габарита објекта, неадаптираних таванских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника посебних делова истог објекта, осим површине испод носећих зидова и носећих стубова који пролазе кроз објекат који су истовремено посебан и заједнички део објекта), а за објекат који нема хоризонталну подну површину или ободне зидове корисна површина је површина његове вертикалне пројекције на земљиште.”

У ставу 7. речи: „независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају” замењују се речима: „које припадају истој јединици локалне самоуправе”.

После става 7. додају се нови ст. 8. и 9, који гласе:

„Ако није утврђена просечна цена другог земљишта (из члана 6а став 7. овог закона) у зони, зато што у зони и граничним зонама није било најмање три промета уз накнаду другог земљишта, а утврђена је просечна цена пољопривредног земљишта у тој зони, вредност другог земљишта (осим експлоатационих поља) која чини основицу пореза на имовину за пореску годину утврђује се применом просечне цене пољопривредног земљишта у тој зони умањене за 40%.

У случају из става 8. овог члана сматра се да је утврђивањем просечне цене пољопривредног земљишта у зони утврђена просечна цена другог земљишта.”

У досадашњем ставу 8, који постаје став 10, после речи: „става 5. овог члана,” додају се речи: „односно ако се вредност другог земљишта не може утврдити у складу са ставом 8. овог члана,”.

Досадашњи став 9. постаје став 11.

Члан 5.

У члану 6а став 1. мења се и гласи:

„За сврху утврђивања основице пореза на имовину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности:

- 1) грађевинско земљиште;
- 2) пољопривредно земљиште;
- 3) шумско земљиште;

- 4) друго земљиште;
- 5) стан;
- 6) кућа за становање;
- 7) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности;
- 8) гараже и гаражна места.”

Додају се ст. 4. до 7, који гласе:

„Јединица локалне самоуправе може одлуком прописати да се неизграђено грађевинско земљиште на њеној територији, које се користи искључиво за гајење биљака, односно садног материјала, односно шума, за сврху утврђивања основице пореза на имовину разврстава у пољопривредно, односно у шумско земљиште.

Одлука из става 4. овог члана примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за пореску годину ако је донета и објављена до 30. новембра текуће године, на начин на који се објављују општи акти јединице локалне самоуправе која ју је донела и на њеној интернет страни.

Гајењем биљака, односно садног материјала, односно шума, у смислу става 4. овог члана, сматра се гајење (једногодишњих, двогодишњих, односно вишегодишњих) биљака, односно гајење садног материјала, односно гајење шума, које је класификовано у области пољопривреда, шумарство и рибарство, у складу са прописом којим се уређује класификација делатности.

Друго земљиште, у смислу става 1. тачка 4) овог члана, јесте земљиште које није грађевинско, пољопривредно или шумско земљиште.”

Члан 6.

У члану 7. став 9. после речи: „непокретност” додају се речи: „из ст. 1. и 8. овог члана и члана 7а став 6. овог закона, за експлоатациона поља и за објекте из члана 7. став 6. овог закона”, а после речи у загради: „у даљем тексту: пореска година” додају се речи: „или у текућој години након почетка пословне године обвезника која је различита од календарске”.

У ставу 10. речи: „из члана 4. став 1. тачка 2) овог закона” бришу се, а после речи: „држалац” додају се речи: „из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) овог закона”.

Члан 7.

Члан 10. мења се и гласи:

„Члан 10.

Обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права на које се порез на имовину плаћа у складу са чланом 2. став 1. и чланом 2а овог закона, даном успостављања државине кад се порез плаћа на државину, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Кад је право из става 1. овог члана стечено на објекту у изградњи који није оспособљен за коришћење, не користи се и за који није издата употребна дозвола, обавеза по основу пореза на имовину за тај објекат настаје најранијим од следећих дана: даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења објекта

на други начин (укључујући успостављање државине), осим у случају из ст. 3. и 4. овог члана.

Пореска обавеза за зграду у изградњи површине преко 500 m², (осим зграде која се сматра економским објектом, односно зграде за чију изградњу грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства, односно надлежни орган аутономне покрајине као поверени посао, у складу са законом којим се уређују планирање и изградња), односно за посебни део зграде који представља техничку и функционалну целину површине преко 500 m² који се дограђује или надграђује, која није оспособљена за коришћење и не користи се (у даљем тексту: зграда), на чијој изградњи, доградњи или надградњи (у даљем тексту: изградња) су изведени груби грађевински радови са конструктивним склопом (темељ, стубови са гредама или зидови, таваница, са или без крова, са или без завршене фасаде, са или без постављене спољне столарије и изведених подоплагачких радова), настаје почев од 1. јануара наредне године у односу на годину:

1) у којој је истекло пет година од дана правоснажности прве грађевинске дозволе или одобрења за изградњу те зграде (у даљем тексту: грађевинска дозвола), односно седам година од дана правоснажности прве грађевинске дозволе за ту зграду, ако је решењем надлежног органа одобрено да грађевинска дозвола остаје на правној снази још две године по истицању пет година од дана њене правоснажности;

2) завршетка изградње конструктивног склопа, ако грађевинска дозвола није издата.

За зграде из става 3. овог члана за које је до 31. децембра 2018. године протекао дужи период од периода који опредељује настанак пореске обавезе у складу са том одредбом, пореска обавеза настаје 1. јануара 2019. године.

На настанак пореске обавезе у складу са ст. 3. и 4. овог члана није од утицаја да ли је за зграду, односно посебни део зграде, мењано решење о грађевинској дозволи услед промене инвеститора или промена у току грађења, односно да ли је приликом извођења радова одступљено од издате грађевинске дозволе.

Изузетно од ст. 3. до 5. овог члана, за зграде за које је издато решење о посебној грађевинској дозволи за извођење припремних радова, рок из става 3. тачка 1) овог члана почиње да тече од дана правоснажности грађевинске дозволе за изградњу, а ако је та дозвола издата за две одвојене фазе изградње – од дана правоснажности грађевинске дозволе за другу фазу изградње.

За сврху опорезивања порезом на имовину, даном стицања права сматра се:

1) кад је основ стицања правни посао – дан закључења правног посла, осим:

(1) кад се право стиче на непокретности као будућој ствари, даном стицања права сматра се дан примопредаје, односно дан ступања у посед те непокретности;

(2) кад је основ стицања уговор о доживотном издржавању, даном стицања права сматра се дан смрти примаоца издржавања, осим кад је доживотно издржавање уговорено, и то:

– у корист више лица, тако да се својина преноси на даваоца издржавања даном смрти последњег примаоца издржавања, односно уговором одређеног примаоца издржавања, даном

стицања права сматра се дан смрти лица којим се врши пренос права својине на даваоца издржавања;

- у корист трећег лица тако да својина прелази на даваоца издржавања даном смрти лица са којим је давалац издржавања закључио уговор (у даљем тексту: сауговарач), даном стицања права сматра се дан смрти сауговарача;

(3) кад је основ стицања уговор о статусној промени – дан регистрације статусне промене, у складу са законом којим се уређује регистрација;

2) кад је основ стицања појединачни акт надлежног органа управе или другог органа или лица са јавним овлашћењем, односно одлука суда (укључујући одлуку којом се утврђује да је право стечено одржајем) – дан правоснажности тог акта, односно те одлуке, осим у случају из тачке 3) овог става;

3) кад је основ стицања правоснажни акт којим су оглашени наследници заоставштине – дан смрти оставиоца;

4) кад је основ стицања план поделе у статусној промени – дан регистрације статусне промене, у складу са законом којим се уређује регистрација;

5) кад је основ стицања одлука о расподели ликвидационог остатка – дан доношења одлуке, а ако је против те одлуке вођен спор – даном правоснажности одлуке којом је окончан спор у вези расподеле ликвидационог остатка;

6) код стицања права по самом закону на дан одређен законом – дан одређен законом по основу кога се право стиче.

Кад ималац права, држалац или корисник из члана 2. став 1. тач. 1) и 3) овог закона на земљишту површине до десет ари стекне право, државину или коришћење на граничном земљишту, након чега је површина те физичке целине земљишта преко десет ари, пореска обавеза за то земљиште настаје даном стицања права, државине или коришћења на граничном земљишту.

На настанак пореске обавезе за објекат није од утицаја врста дозволе за изградњу објекта (трајни објекти, привремени објекти и сл.), односно да ли је извршен упис објекта и права на њему у одговарајућем катастру, односно врста тог уписа.”

Члан 8.

После члана 10. додају се назив изнад члана 10а и члан 10а, који гласе:

„Престанак пореске обавезе

Члан 10а

Обавеза по основу пореза на имовину престаје најранијим од следећих дана:

1) даном којим пореском обвезнику престаје право, државина или коришћење из члана 2. став 1. овог закона на непокретности, на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона;

2) даном престанка постојања непокретности;

3) даном почетка примене закона у складу са којим је право, државина или коришћење из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћао престало бити предмет опорезивања;

4) даном којим друго лице стекне право, државину или коришћење на које се порез плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона.

Даном престанка пореске обавезе на делу земљишта из члана 2. став 1. тач. 1) и 3) овог закона, престаје пореска обавеза на преосталом делу земљишта које је површине до десет ари.”

Члан 9.

У члану 11. став 1. тач. 1) до 3) речи: „права на” бришу се, на свим местима.

Члан 10.

У члану 12. став 1. тачка 4) реч: „културним” замењује се речима: „споменицима културе”.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) путеве у јавној својини (укључујући путно земљиште и путне објекте, осим функционалних садржаја пута и пратећих садржаја за потребе корисника пута, у складу са законом којим се уређују путеви), пруге у јавној својини (укључујући земљишни појас испод пруге и са обе стране пруге који се сматра пружним појасом, у складу са законом којим се уређује железница), на друга добра у општој употреби у јавној својини, према прописима којима се уређује јавна својина, као и на изграђене обале за пристајање пловила (кејске зидове и слично), бродске преводнице, маневарску површину и полетно слетне стазе на аеродромима (укључујући земљиште испод њих);”.

У тачки 8) после речи: „стоваришним објектом” додају се речи: „или објектом из члана 2б став 1. овог закона”.

У тачки 12) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

После тачке 12) додају се тач. 13) и 14), које гласе:

„13) у својини приватног партнера, односно друштва за посебне намене, у смислу прописа којима се уређује јавно-приватно партнерство (у даљем тексту: приватни партнер), и то на земљиште које је приватни партнер стекао након закључења уговора о концесији према коме је процењена вредност концесије најмање 50 милиона евра (у даљем тексту: накнадно стечено земљиште) и на објекте изграђене на накнадно стеченом земљишту, ако:

- (1) је приватни партнер накнадно стечено земљиште прибавио у циљу испуњења обавеза из уговора о концесији;
- (2) је приватни партнер накнадно стечено земљиште прибавио уз сагласност даваоца концесије;
- (3) се накнадно стечено земљиште и на њему изграђени објекти користе искључиво за сврху извршења обавеза из уговора о концесији;
- (4) се приватни партнер, у складу са уговором о концесији, обавезао да накнадно стечено земљиште и на њему изграђене објекте без накнаде пренесе у својину Републике Србије или другог лица које је давалац концесије у складу са уговором о концесији, као и да тај пренос изврши најкасније до дана престанка уговора о концесији по било ком основу;

14) за које је обвезник Црвени крст Србије, односно покрајинска, градска или општинска организација Црвеног крста основана на територији Републике

Србије, које се искључиво користе за обављање делатности те организације Црвеног крста.”

У ставу 3. после речи: „до 11)” додају се запета и речи: „тач. 13) и 14)” а после речи: „прихода” додају се запета и речи: „осим на непокретности из става 1. тачка 7) овог члана за које је уговором о концесији уређено да концесионар неће плаћати порез на имовину.”

У ставу 6. после речи: „продаји,” додају се речи: „које се не користе,”.

Члан 11.

После члана 12. додаје се члан 12а, који гласи:

„Члан 12а

Површина земљишта под објектом, у складу са чланом 12. став 1. тачка 8) овог закона, јесте површина земљишта испод објекта, искључујући површину испод ободних зидова тог објекта и степеништа изван габарита објекта, који нису у заједничкој недељивој својини.

Кад за део објекта обвезник нема обавезу плаћања пореза у складу са овим законом, право на пореско ослобођење из члана 12. став 1. тачка 8) овог закона остварује се за део површине земљишта под објектом, у складу са ставом 1. овог члана, сразмеран учешћу корисне површине дела објекта на који се порез на имовину плаћа у укупној корисној површини тог објекта.”

Члан 12.

У члану 13. став 1. реч: „згради” замењује се речима: „кући за становање”.

У ставу 2. реч: „згради” замењује се речима: „кући за становање”, на сва три места.

У ставу 3. речи: „права на зграде” замењују се речима: „куће за становање”, а реч: „градском” брише се.

Члан 13.

У члану 14. став 2. тачка б) после речи: „својине на” додају се речи: „употребљаваном моторном”, после речи: „возилу,” додаје се реч: „употребљаваном”, а после речи: „односно” додаје се реч: „употребљаваном”.

У ставу 6. тачка 2) речи: „државних ваздухоплова, односно ваздухоплова без сопственог погона” замењују се речима: „возила која нису моторна, односно возила која се не сматрају употребљаваним у смислу овог закона;”.

После тачке 2) додају се тач. 2а) до 2в), које гласе:

„2а) пловила која се не сматрају употребљаваним у смислу овог закона;

2б) државних ваздухоплова, ваздухоплова без сопственог погона, односно ваздухоплова који се не сматрају употребљаваним у смислу овог закона;

2в) наслеђе, односно поклон, људских ћелија, ткива и органа;”.

Додају се ст. 7. и 8, који гласе:

„Ако је вредност наслеђених, односно на поклон примљених ствари из ст. 2. и 3. овог члана, од истог лица у једној календарској години, по сваком од тих основа већа од 100.000 динара, од опорезивања се изузима 100.000 динара у тој календарској години по сваком од тих основа.

Употребљавано моторно возило, односно употребљавано пловило, односно употребљавани ваздухоплов, у смислу овог закона, јесте:

- 1) моторно возило, које је на територији Републике Србије најмање једанпут, почев од његове производње или последњег увоза, било регистровано у складу са прописима;
- 2) пловило, које је на територији Републике Србије најмање једанпут, почев од његове производње или последњег увоза, било уписано у прописани уписник у складу са прописима;
- 3) ваздухоплов, који је на територији Републике Србије најмање једанпут, почев од његове производње или последњег увоза, био уписан у прописани регистар или евиденцију.”

Члан 14.

Члан 17. мења се и гласи:

„Члан 17.

Пореска обавеза у односу на наслеђе настаје даном правоснажности решења о наслеђивању, осим у случају из ст. 3. и 5. овог члана.

Пореска обавеза у односу на поклон настаје даном закључења уговора о поклону, односно даном овере изјаве или закључења другог акта по основу кога се имовина преноси без накнаде, а ако није закључен у писаној форми – даном пријема поклона, осим у случајевима из ст. 3. до 5. овог члана.

Ако је на непокретности која је предмет наслеђивања или поклона конституисано право плодуживања, пореска обавеза настаје ранијим од следећих дана: даном престанка тог права, односно даном отуђења те непокретности.

Пореска обавеза у односу на поклон настаје даном правоснажности решења о наслеђивању, и то:

- 1) код стицања ствари и права из члана 14. овог закона у оставинском поступку пријемом уступљеног наследног дела;
- 2) код физичке деобе наследничке заједнице у оставинском поступку извршене без накнаде у несразмери са наслеђеним идеалним деловима.

Ако наслеђе, односно поклон које је предмет опорезивања у складу са чланом 14. овог закона, није пријављен у смислу чл. 34. и 35. овог закона, или је пријављен неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за наслеђе, односно поклон.”

Члан 15.

У члану 21. став 1. тачка 13) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

После тачке 13) додаје се тачка 14), која гласи:

„14) се на пренос без накнаде права на непокретности лицу (или неком од лица) које је, у складу са уговором о концесији, давалац концесије, а који пренос у поступку реализације уговора о концесији врши приватни партнер, ако је процењена вредност концесије најмање 50 милиона евра.”

Члан 16.

У члану 23. став 1. тачка 4) после речи: „својине на”, на свим местима, додаје се реч: „употребљаваном”.

У ставу 2. после речи: „изградњу,” додају се речи: „односно водног земљишта у јавној својини у закуп, у складу са законом којим се уређују воде,”.

Члан 17.

У члану 24. тачка 1) после речи: „или другог” додаје се реч: „појединачног”, а после речи: „органа” додају се речи: „или лица”.

Члан 18.

У члану 25. став 2. после речи: „лице коме се” додаје се реч: „земљиште”, а речи: „грађевинско земљиште” бришу се.

Члан 19.

У члану 26. став 3. после речи: „грађевинског” додају се запета и речи: „односно водног”.

Члан 20.

У члану 27. став 2. речи: „одредбом члана 36. став 1.” замењују се речима: „одредбама члана 34. и члана 36. став 1.”

После става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Ако се пореска основица утврђује за пренос права на објекту који је срушен пре истека рока из става 2. овог члана, тржишна вредност тог објекта утврђује се према тржишној вредности одговарајућег објекта, за сразмерну површину.”

Досадашњи став 6. постаје став 7.

Члан 21.

У члану 29. став 1. после речи: „грађевинског” додају се запета и речи: „односно водног”, а тачка на крају замењује се запетом и додају се речи: „осим у случајевима из ст. 2. до 9. овог члана.”

Став 5. мења се и гласи:

„Код стицања права на основу одлуке суда, односно другог акта државног, односно другог надлежног органа или лица са јавним овлашћењем, пореска обавеза настаје даном правоснажности те одлуке, односно даном коначности тог акта, осим у случају из става 2. овог члана.”

После става 6. додају се нови став 7. и став 8, који гласе:

„Код стицања права из вишка деобне стечајне масе пореска обавеза настаје даном правоснажности решења о деоби стечајне масе.

Код стицања права расподелом ликвидационог остатка пореска обавеза настаје даном доношења одлуке о расподели ликвидационог остатка, а ако је против те одлуке вођен спор – даном правоснажности одлуке којом је окончан спор у вези расподеле ликвидационог остатка.”

У досадашњем ставу 7, који постаје став 9, речи: „решење надлежног управног органа” замењују се речима: „акт државног, односно другог надлежног органа или лица са јавним овлашћењем”.

Члан 22.

У члану 31. став 1. тачка б) мења се и гласи:

„б) кад се по основу уговора који за предмет има доживотно издржавање, право својине на непокретности преноси на даваоца доживотног издржавања – супружника сауговарача, односно лице које се у односу на сауговарача налази у првом наследном реду, на део непокретности који би давалац издржавања по закону наследио од сауговарача да је на дан закључења тог уговора отворено наслеђе сауговарачеве имовине;”.

Тачка 12) мења се и гласи:

„12) на пренос апсолутних права из члана 23. овог закона лицу (или неком од лица) које је, у складу са уговором о концесији, давалац концесије, а који пренос у поступку реализације уговора о концесији врши приватни партнер, ако је процењена вредност концесије најмање 50 милиона евра;”.

У тачки 12б) после речи: „конверзије” додају се запета и речи: „односно претварања”, а тачка и запета на крају замењују се запетом и додају речи: „односно законом којим се уређује претварање права коришћења у право својине на грађевинском земљишту уз накнаду;”.

У тачки 12в) после речи: „комасације” додају се запета и речи: „односно урбане комасације”.

Члан 23.

Члан 33. мења се и гласи:

„Члан 33.

Обвезник пореза на имовину који води пословне књиге порез на имовину утврђује самоопорезивањем.

Порез на имовину утврђује решењем орган јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази непокретност за коју се утврђује порез (у даљем тексту: надлежни орган јединице локалне самоуправе), и то:

- 1) обвезнику који не води пословне књиге;
- 2) обвезнику који води пословне књиге, у поступку контроле, ако обвезник није утврдио пореску обавезу или ју је утврдио нетачно или непотпуно.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе утврђивање пореза врши на основу података из пореске пријаве, пословних књига пореског обвезника, података из евиденција надлежних органа и других података којима тај орган располаже, а од значаја су за утврђивање пореске обавезе.

Решење о утврђивању пореза на имовину обвезнику који не води пословне књиге, на основу података у пореској пријави и других података којима располаже, надлежни орган јединице локалне самоуправе може донети непосредним одлучивањем, без претходног изјашњавања обвезника о чињеницама које су од значаја за одлучивање.

Промене у току пореске године од значаја за висину обавезе по основу пореза на имовину не утичу на утврђивање пореске обавезе за ту годину истом обвезнику (који води, односно који не води пословне књиге), осим у случају из члана 12. став 3. овог закона.”

Члан 24.

После члана 33а додају се чл. 33б до 33г, који гласе:

„Члан 33б

Лице које стекне или отуђи право на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, по основу исправе коју је саставио, оверио или потврдио јавни бележник, односно правоснажне одлуке коју је донео јавни бележник у оквиру законом поверених јавних овлашћења (у даљем тексту: исправа), за које му настаје или престаје пореска обавеза по основу пореза на имовину, пореску пријаву може поднети даном састављања, овере, или потврђивања, односно даном правоснажности исправе донете у вршењу законом поверених јавних овлашћења, преко јавног бележника који је извршио ту радњу.

Јавни бележник је дужан да:

1) пореског обвезника упозна са могућношћу подношења пореске пријаве у складу са ставом 1. овог члана;

2) пореску пријаву коју је попунио и потписао порески обвезник, са исправом коју је саставио, оверио или потврдио, у року од 24 сата од тренутка извршења те радње, односно са правоснажном исправом коју је донео у оквиру законом поверених јавних овлашћења, у року од 24 сата од дана правоснажности, по службеној дужности, достави републичком органу надлежном за послове катастра непокретности и катастра водова (у даљем тексту: орган надлежан за послове катастра).

Ако порески обвезник јавном бележнику не преда попуњену и потписану пореску пријаву, јавни бележник о томе сачињава белешку коју, са исправом коју је саставио, оверио, потврдио или донео, доставља органу надлежном за послове катастра, у року из става 2. тачка 2) овог члана.

Орган надлежан за послове катастра пореску пријаву и исправу из става 2. тачка 2) овог члана, односно белешку и исправу из става 3. овог члана, одмах по пријему, по службеној дужности, доставља надлежном органу јединице локалне самоуправе.

Ако је порески обвезник јавном бележнику, уз пореску пријаву, доставио и доказе од значаја за утврђивање пореске обавезе, достављање тих доказа врши се на начин и у року за достављање пореске пријаве прописаним ст. 2. до 4. овог члана.

Даном предаје пореске пријаве јавном бележнику сматраће се да је порески обвезник пореску пријаву предао непосредно надлежном органу јединице локалне самоуправе.

Члан 33в

Обвезник пореза на имовину дужан је да поднесе пореску пријаву надлежном органу јединице локалне самоуправе, у року од 30 дана, за:

1) имовину за коју настане пореска обавеза за коју пореску пријаву није поднео преко јавног бележника у складу са чланом 33б овог закона, рачунајући од дана настанка пореске обавезе;

2) имовину за коју престане пореска обавеза за коју пореску пријаву није поднео преко јавног бележника у складу са чланом 33б овог закона, рачунајући од дана престанка пореске обавезе;

3) имовину коју предузетник који води пословне књиге почне да евидентира у пословним књигама, рачунајући од дана евидентирања;

4) имовину коју предузетник који води пословне књиге престане да евидентира у пословним књигама, рачунајући од дана престанка евидентирања;

5) имовину у пословним књигама физичког лица које је изгубило својство предузетника који води пословне књиге (одјавом, по сили закона и др.), рачунајући од дана престанка тог својства;

6) непокретност за коју је обвезнику престало право на пореско ослобођење у складу са чланом 12. ст. 3. и 4. овог закона, рачунајући од 184-ог дана од дана њеног уступања другом лицу ради остваривања прихода.

Изузетно од члана 33б овог закона и става 1. овог члана, обвезник који води пословне књиге за имовину за коју је, у периоду од 1. јануара пореске године до 31. марта пореске године настала пореска обавеза или је дошло до друге промене из става 1. тач. 2) до 6) овог члана, пореску пријаву подноси у оквиру пријаве којом пријављује утврђени порез за пореску годину за све непокретности на територији исте јединице локалне самоуправе, или пријаву подноси након подношења те пријаве, до 31. марта пореске године.

Пореска пријава подноси се и за имовину за коју обвезник има право на пореско ослобођење.

Члан 33г

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са овим законом, обвезник који води пословне књиге дужан је да до 31. марта сваке следеће пореске године поднесе пореску пријаву са утврђеним порезом за ту годину.

За имовину за коју је поднео пореску пријаву у складу са овим законом, обвезник који не води пословне књиге, дужан је да поднесе пореску пријаву ако је дошло до промене од утицаја на висину пореске обавезе за ту имовину о којој нису садржани подаци у поднетој пореској пријави.

Пријава из става 2. овог члана подноси се од 1. до 31. јануара пореске године која следи години у којој је дошло до промене која се пријављује, осим у случају из члана 33в став 1. тачка 6) овог закона.”

Члан 25.

Члан 34. мења се и гласи:

„Члан 34.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон, односно пореза на пренос апсолутних права, пореску пријаву за утврђивање тог пореза за коју је настала пореска обавеза може поднети преко јавног бележника који је саставио, односно оверио, односно потврдио исправу или донео правоснажну одлуку у оквиру законом поверених јавних овлашћења, по основу које се пренос права на непокретности врши, и то:

1) за наслеђе и поклон права на непокретности из члана 14. став 1. овог закона;

2) за пренос апсолутних права на непокретности.

Јавни бележник дужан је да:

1) пореског обвезника упозна са могућношћу подношења пореске пријаве у складу са ставом 1. овог члана;

2) пореску пријаву коју је попунио и потписао порески обвезник, са исправом коју је саставио, односно оверио, односно потврдио, у року од 24 сата од тренутка извршења те радње, односно са правоснажном исправом коју је

донео у оквиру законом поверених јавних овлашћења, у року од 24 сата од дана правоснажности, по службеној дужности, достави органу надлежном за послове катастра.

Ако порески обвезник јавном бележнику не преда попуњену и потписану пореску пријаву, јавни бележник о томе сачињава белешку коју, са исправом из става 1. овог члана, доставља органу надлежном за послове катастра, у року из става 2. тачка 2) овог члана.

Орган надлежан за послове катастра пореску пријаву и исправу из става 2. тачка 2) овог члана, односно белешку и исправу из става 3. овог члана, одмах по пријему, по службеној дужности доставља пореском органу.

Ако је порески обвезник јавном бележнику, уз пореску пријаву, доставио и доказе од значаја за утврђивање пореске обавезе, достављање тих доказа врши се на начин и у року за достављање пореске пријаве прописаним ст. 2. до 4. овог члана.

Даном предаје пореске пријаве јавном бележнику сматраће се да је порески обвезник пореску пријаву предао непосредно надлежном пореском органу.”

Члан 26.

У члану 35. став 1. тачка на крају замењује се запетом и додају речи: „осим у случају из члана 34. став 1. овог закона.”

У ставу 2. речи: „у општини на чијој територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој”.

У ставу 3. речи: „у општини на чијој територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој”, а речи: „у општини на чијој је територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој”.

У ставу 4. речи: „у општини на чијој се територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој се”, а речи: „пореском органу у општини” замењују се речима: „пореском органу – организационој јединици надлежној за територију”.

Члан 27.

У члану 36. став 1. речи: „до 6.” замењују се речима: „до 8.”, а тачка на крају замењује се запетом и додају речи: „осим у случају из члана 34. став 1. овог закона.”

У ставу 4. речи: „у општини на чијој територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој”, а после речи: „грађевинског” додају се запета и речи: „односно водног”.

У ставу 5. речи: „у општини на чијој територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој”, а речи: „у општини на чијој је територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој”.

У ставу 6. речи: „у општини на чијој територији” замењују се речима: „– организационој јединици надлежној за територију на којој”.

Члан 28.

Чл. 36а и 37. бришу се.

Члан 29.

Члан 39. мења се и гласи:

„Члан 39.

Порез на имовину обвезник који не води пословне књиге плаћа тромесечно, у износу утврђеном решењем, сразмерном броју дана у тромесечју за које се порез плаћа у односу на пореску обавезу утврђену за пореску годину, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До доспелости пореске обавезе по решењу о утврђивању пореза на имовину за пореску годину, обвезник из става 1. овог члана порез плаћа аконтационо – у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године.

Позитивну разлику између пореза утврђеног решењем органа јединице локалне самоуправе и аконтационо плаћеног пореза на имовину за тромесечје за које је пореска обавеза доспела, обвезник из става 1. овог члана дужан је да плати у року од 15 дана од дана достављања првостепеног решења о утврђивању пореза.

Ако је обвезник аконтационо платио више пореза него што је био дужан да плати према обавези утврђеној решењем, више плаћени порез урачунава се за намирење доспелог неизмиреног пореза на имовину за друге непокретности, или пореза за наредно тромесечје, или се обвезнику враћа на његов захтев.

Обвезник који не води пословне књиге за имовину за коју у току пореске године пореска обавеза настане, односно коју престане да евидентира у пословним књигама, односно за коју у току пореске године престане право на пореско ослобођење у складу са чланом 12. ст. 3. и 4. овог закона, порез за тромесечје у коме је дошло до те промене плаћа у сразмерном износу од дана те промене до истека тог тромесечја, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

Изузетно од става 5. овог члана, ако решење о утврђеном порезу није достављено до истека рока од 45 дана од дана почетка тромесечја, или је период од достављања решења до истека тог рока краћи од 15 дана, порез се плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења.

Порез за тромесечја која следе тромесечју у коме је дошло до промене из става 5. овог члана у пореској години, плаћа се у складу са ст. 1. и 6. овог члана.

Ако се по протеклу пореске године обвезнику утврди пореска обавеза за ту годину, утврђени порез се плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења.

За имовину за коју пореска обавеза престане у току пореске године након утврђивања пореза за ту годину, утврђени порез умањује се за припадајући порез за ту имовину почев од дана престанка пореске обавезе.

Порез на имовину обвезник који не води пословне књиге може платити у мањем броју рата од законом прописаних, укључујући плаћање утврђеног пореза одједном, до доспелости пореске обавезе за свако тромесечје.

На дуговани порез за свако тромесечје и на износе аконтација који нису плаћени у прописаном року, од наредног дана од дана доспелости обрачунава се камата.”

Члан 30.

У члану 39б речи: „из члана 33. став 1. овог закона”, замењују се речима: „којима располаже”.

Члан 31.

Члан 39в мења се и гласи:

„Члан 39в

Обвезник који води пословне књиге порез на имовину плаћа тромесечно, у износу који је сразмеран броју дана у тромесечју за које се порез плаћа у односу на пореску обавезу утврђену за пореску годину, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, на прописани уплатни рачун јавних прихода.

До утврђивања пореза за пореску годину, обвезник из става 1. овог члана порез на имовину плаћа аконтационо, у висини обавезе за последње тромесечје претходне пореске године.

Обвезник из става 1. овог члана дужан је да позитивну разлику између утврђеног и аконтационо плаћеног пореза на имовину за прво тромесечје, плати до 31. марта пореске године.

Ако је износ утврђеног пореза на имовину који се плаћа за прво тромесечје пореске године, мањи од аконтационо плаћеног пореза за то тромесечје, обвезник из става 1. овог члана пореску обавезу за друго тромесечје умањује за износ више плаћеног пореза за прво тромесечје те године.

Обвезник који води пословне књиге, за имовину за коју пореска обавеза настане, односно коју почне да евидентира у пословним књигама, односно за коју престане право на пореско ослобођење у складу са чланом 12. ст. 3. и 4. овог закона, у току пореске године, и то:

1) у првом тромесечју пореске године – порез за прво тромесечје плаћа до 31. марта пореске године, у сразмерном износу од дана те промене до 31. марта пореске године;

2) у другом, трећем или четвртном тромесечју пореске године – порез за тромесечје у коме је дошло до те промене плаћа у сразмерном износу од дана те промене до истека тог тромесечја, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја, а ако је рок од те промене до истека рока за плаћање краћи од 30 дана – у року од 30 дана од дана те промене;

3) за тромесечја у пореској години која следе тромесечју у коме је дошло до те промене порез плаћа у року од 45 дана од дана почетка сваког тромесечја.

Физичко лице које постане обвезник који води пословне књиге, за имовину коју евидентира у пословним књигама порез утврђује самоопорезивањем од дана евидентирања а плаћа у роковима из ст. 1, 3. и 5. овог члана.

За имовину из члана 33в став 1. тач. 4) и 5) овог закона обвезник престаје да врши утврђивање пореза самоопорезивањем од дана престанка евидентирања у пословним књигама, односно од дана престанка својства обвезника који води пословне књиге, од када орган јединице локалне самоуправе за ту имовину порез утврђује решењем.

За имовину за коју пореска обавеза престане у току пореске године након утврђивања пореза за ту годину, утврђени порез умањује се за припадајући порез за ту имовину почев од дана престанка пореске обавезе.

Порез на имовину обвезник који води пословне књиге може платити у мањем броју рата од законом прописаних, укључујући плаћање утврђеног пореза одједном, до доспелости пореске обавезе за свако тромесечје.

На дуговани порез за свако тромесечје и на износе аконтација који нису плаћени у прописаном року, од наредног дана од дана доспелости обрачунава се камата.”

Члан 32.

После члана 42. додају се назив изнад члана 42а и члан 42а, који гласе:

„Обавеза достављања уговора и других исправа пореском органу и јединици локалне самоуправе

Члан 42а

Основни суд на подручју на коме нису именовани јавни бележници, дужан је да исправу коју је саставио, односно оверио, односно потврдио, или правоснажну одлуку коју је донео у оквиру законом поверених јавних овлашћења, достави у року од десет дана од дана извршења те радње, односно правоснажности, и то:

1) исправу, односно одлуку којом се стиче, односно преноси право на непокретности из члана 2. став 1. овог закона – надлежном органу јединице локалне самоуправе;

2) исправу, односно одлуку којом се стиче, односно преноси, право својине или друго право из чл. 14, 23. и 24. овог закона – надлежном пореском органу.

Суд је дужан да, у року од десет дана од дана правоснажности:

1) одлуку којом се стиче, односно преноси право на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, достави надлежном органу јединице локалне самоуправе;

2) одлуку којом се врши пренос или утврђује право из чл. 14, 23. и 24. овог закона, достави надлежном пореском органу.

Државни, односно други орган или лице са јавним овлашћењем (осим јавног бележника) дужан је да, у року од десет дана од дана правоснажности:

1) акт којим се стиче, односно преноси право на непокретности из члана 2. став 1. овог закона достави надлежном органу јединице локалне самоуправе;

2) акт којим се стиче, односно преноси, право својине или друга права из чл. 14, 23. и 24. овог закона достави надлежном пореском органу.

Исправе из ст. 1. до 3. овог члана достављају се у електронском облику.

Јединици локалне самоуправе која нема техничких могућности да исправе из ст. 1. до 3. овог члана прима у електронском облику, о чему обавештава органе и лица која су дужна да изврше достављање, достављање се врши у писаном облику.

Завод за интелектуалну својину дужан је да надлежном пореском органу достави примљени уговор, односно исправу о обављеном преносу права интелектуалне својине, у року од десет дана од дана пријема.”

Члан 33.

Порез на имовину утврђиваће се и плаћати у складу са овим законом почев за 2019. годину.

Јединица локалне самоуправе може, до 31. децембра 2018. године, донети одлуку којом се неизграђено грађевинско земљиште на њеној територији, које се користи искључиво за гајење биљака, односно садног материјала, односно шума, за сврху утврђивања основице пореза на имовину за 2019. годину, разврстава у пољопривредно, односно у шумско земљиште.

За утврђивање пореза на имовину за 2019. годину, јединице локалне самоуправе дужне су да, до 31. децембра 2018. године:

- 1) утврде и објаве просечне цене квадратног метра другог земљишта у зонама;
- 2) у случају из става 2. овог члана утврде и објаве просечне цене грађевинског, пољопривредног, односно шумског земљишта у зонама.

Одлуке из ст. 2. и 3. овог члана примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за 2019. годину ако су донете и објављене до 31. децембра 2018. године, на начин на који се објављују општи акти јединице локалне самоуправе која их је донела и на њеној интернет страни.

Просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зонама, осим просечних цена из става 3. овог члана, које су утврђене на основу цена у промету у зонама или граничним зонама, дефинисаним чланом 6. став 7. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон) и објављене до 30. новембра 2018. године у складу са тим законом, примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за 2019. годину.

Члан 34.

До 31. јануара 2019. године пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину дужни су да поднесу обвезници пореза на имовину који не воде пословне књиге за непокретности које се, у складу са овим законом, разврставају у друкчију групу у односу на групу у коју су биле разврстане за сврху утврђивања пореза на имовину за 2018. годину, ако о томе нису садржани подаци у поднетој пореској пријави.

До 31. јануара 2019. године пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину дужни су да поднесу обвезници пореза на имовину за зграде у изградњи за које пореска обавеза настаје 1. јануара 2019. године у складу са чланом 7. овог закона.

Члан 35.

Ако јединица локалне самоуправе одлуком пропише да се неизграђено грађевинско земљиште на њеној територији, које се користи искључиво за гајење биљака, односно садног материјала, односно шума, за сврху утврђивања основице пореза на имовину разврстава у пољопривредно, односно у шумско земљиште, та одлука примењиваће се код утврђивања пореза на имовину за 2019. годину ако је објављена до 31. децембра 2018. године, на начин на који се објављују њени општи акти и на њеној интернет страни.

Члан 36.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, за чије утврђивање је поступак започет по прописима који су важили до почетка

примене овог закона, утврдиће се применом закона који је био на снази на дан настанка пореске обавезе.

Порез на наслеђе и поклон, односно порез на пренос апсолутних права, по основу наслеђа, поклона или преноса апсолутних права, за који пореска обавеза није пријављена у прописаним роковима па је настала даном сазнања надлежног пореског органа након ступања на снагу овог закона, утврдиће се и платити применом закона којим се уређују порези на имовину који је био на снази на дан на који би пореска обавеза настала у складу са чланом 17. ст. 1. до 4, односно чланом 29. ст. 1. до 6. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон) да је пријављена у прописаном року.

За наслеђе и поклон непокретности за које је настанак пореске обавезе одложен до престанка права плодоуживања у складу са чланом 17. став 3. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон), која је отуђена пре почетка примене овог закона пореска обавеза настаје даном ступања на снагу овог закона.

За наслеђе и поклон за које је настанак пореске обавезе одложен у складу са чланом 17. став 4. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон), пореска обавеза настаје даном ступања на снагу овог закона.

Члан 37.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.